

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1CoCsp/23/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8725203853
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8725203853.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a sudcov JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Mareka Košča, v sporovej veci žalobcu: 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. E. F. XX, XXX XX C. D. E., 2/ G. H. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. E. F. XX, XXX XX C. D. E., obaja právne zastúpený: Advokátska kancelária VOLČKO & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Mlynská 27, 040 01 Košice, IČO: 55 968 058, proti žalovanému: ZILES s.r.o., so sídlom Dostojevského 3311/35, 058 01 Poprad, IČO: 50067 028, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcov proti uzneseniu Okresného súdu Poprad č. k. 19Csp/37/2025-45 zo dňa 04. novembra 2025 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

Z r u š u j e uznesenie vo výroku o trovách konania.

Z a m i e t a návrh žalobcov na predloženie veci Súdnemu dvoru EÚ na zodpovedanie prejudiciálnej otázky.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa žalobcovia domáhali, aby žalovanému bola uložená povinnosť zdržať sa výkonu záložného exekučného práva na uspokojenie jeho pohľadávky v sume exekúcií vedenej súdnym exekútorom H. I. A. pod sp. zn. 121 EX 537/23 vo vzťahu k nehnuteľnostiam zapísaným na LV XXXX a J. XXXX, k.ú. C. D. E., t. j. dom a so súvisiacimi parcelami.

2. Vychádzal zo zistenia, že na základe tohto návrhu súd preskúmal predložené listinné dôkazy, nachádzajúce sa v spise a zistil, že dražba predmetných nehnuteľností bola vyhlásená na základe prebiehajúcej súdnej exekúcie voči žalobcom - navrhovateľom súdnym exekútorom H. I. A. pod č. 121 EX 537-23 vykonávanej predajom nehnuteľností uvádzaných v návrhu žalobcov na dražbe dňa 21.10.2025, pričom exekučným titulom je zrejme rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 29C/22/2018 zo dňa 24.11.2021, ktorý uložil žalobcom zaplatiť žalovanému bezdôvodné obohatenie v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 17Co/17/2022 zo 14.3.2023, ktorým rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Podľa tohto rozhodnutia súdu prvej inštancie (žalovaní ho ale nepredložili, súd vychádza z rozhodnutia odvolacieho súdu) boli povinní zaplatiť žalobcovia, tam obaja žalovaní, zaplatiť žalobcovi (tu žalovanému) spoločne a nerozdielne sumu 28 484,29 EUR s 5% úrokom z omeškania ročne od 2.12.2018 do zaplataenia v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku, žalovaná v prvom rade (A. B.) sumu 18 021,20 EUR s 5% úrokom z omeškania ročne od 18.11.2018 do zaplataenia v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku, žalovaný v II. rade (H. B.) sumu 2 566,23 EUR s 5% úrokom z omeškania od 2.12.2018 do zaplataenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Tiež priznal žalobcovi nárok voči žalovanej v I. rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 90% a voči žalovanému v II. rade v rozsahu 26%. Rozsudok sa stal právoplatným doručením tohto rozhodnutia sporovým stranám.

3. Táto skutočnosť, teda čo je vlastne titulom exekúcie, vyplýva iba nepriamo z kontextu žaloby a z príloh, no ani v žalobe sa neuvádzajú podrobnosti o tejto exekúcii, dokonca neboli pripojené k žalobe ani dotyčné listy vlastníctva, tie si pracne zadovážoval z registra sám súd, pričom zistil, že exekučné záložné právo na predmetných nehnuteľnostiach bolo zriadené exekučným príkazom 121EX 197/19 (nie teda 121EX 537-23, ako v návrhu uvádzajú žalobcovia, také číslo exekúcie týkajúce sa výslovne zriadenia exekučného záložného práva nie je na predmetných LV zapísané, čiže ani neexistuje). Žalobcovia teda riadne neosvedčili, nepreukázali tvrdené skutočnosti bez pochybností, z dražobnej vyhlášky a z LV vyplývajú iné skutočnosti, čiže súd nemal osvedčené to, čo tvrdia, osvedčené bolo zrejme len to, že sa ide dražiť ich nehnuteľnosť, ale nie je zjavné, čo je titulom dražby a za zistenia, že predmetný exekútor vedie teda dve exekučné konania voči žalobcom (121EX 197/19 a 121EX 537/23). Pritom z LV navyše vyplýva, že na predmetných nehnuteľnostiach je zapísané záložné právo ešte aj na základe uznesenia Krajského súdu Prešov sp. zn. 4Co/28/2019, pričom ani toto rozhodnutie žalobcovia súdu nepredložili. Súdu tak chýba, o akú exekúciu a či práve z toho titulu, čo žalobcovia uvádzajú, ide. Žalobcovia mali pre odstránenie týchto pochybností predložiť súdu spolu s návrhom minimálne právoplatný rozsudok a oznámenie o začatí exekúcie, či exekučný príkaz o predaji nehnuteľností, najmä ale vzhľadom na petit rozhodnutie súdneho exekútora o zriadení exekučného záložného práva, čiže rozhodnutia, z ktorých by to bolo zjavné vyvodíť nepochybný vzťah prebiehajúcej exekúcie k tvrdeniam uvádzaných v návrhu a žalobe..., iba z oznámenia o dražbe nie je možné tieto potrebné skutočnosti zistiť.

4. Rovnako tvrdia, že konajúcimi súdmi počas celého konania, vrátane dovolacieho konania o bezdôvodné obohatenie bol výkon exekučného záložného práva dočasne pozastavený, no ani o tom nijaký dôkaz nepredložili.

5. A zrejme tento právny vzťah mal i exekučný súd, ktorý rovnako je povinný v rámci súdnej kontroly spotrebiteľských zmlúv z ohľadom na neprijateľné zmluvné podmienky ex offo, skúmať aj v exekučnom konaní a dať odpoveď na túto otázku. Preto aj v súvislostiach, ktoré súd ozrejmuje nižšie sa javila súdu potreba predložiť zo strany žalobcov aj listiny týkajúce sa exekučného konania vyplývajúce z popisovaného vzťahu a najmä ich podania v exekučnom konaní a rozhodnutia súdu o nich, ak boli podané. Všetky dôvody, ktoré sú predmetom žaloby a tým aj dôvodom pre vydanie neodkladného opatrenia, ako aj dôvodnosť predaja domu ako obydľia s ohľadom na medzinárodné dohody (a súvisiacu judikatúru ESLP a ESD) by mal posúdiť totiž aj exekučný súd. Žalobcovia ale nepredložili súdu žiadne listinné dôkazy týkajúce sa toho, čo predchádzalo dražbe, najmä teda listiny adresované exekučnému súdu, či rozhodnutia od exekučného súdu ohľadom nároku, najmä či podali návrh na zastavenie exekúcie (kde mohli uviesť dôvody o spotrebiteľskom charaktere vzťahu k titulu exekúcie uvádzané v žalobe), resp. či tiež dali návrh na odklad exekúcie, či využili ostatné formy ochrany pred exekúciou a pod.

6. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, súd uzatvára, že exekučný súd je oprávnený i povinný, a to už v štádiu rozhodovania o žiadosti exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, z úradnej povinnosti skúmať, či exekučný titul zo spotrebiteľskej zmluvy, či rozhodcovský rozsudok, notárska zápisnica s prílohou a pod. zaväzuje povinného na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

7. Nie každá zmluvná podmienka, ktorá vyvoláva nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán zo spotrebiteľskej zmluvy je neprijateľná. Neprijateľnou sa stáva vtedy, ak spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany.

8. Základným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je existencia potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi účastníkmi, alebo obavy, že vykonanie exekúcie súdneho rozhodnutia bude ohrozené. So zreteľom na podstatu, účel a zmysel inštitútu neodkladného opatrenia možno zároveň dospieť k záveru, že pre rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia síce nie je potrebné vykonávať dokazovanie, avšak splnenie predpokladov pre jeho nariadenie treba aspoň osvedčiť.

9. Pred nariadením neodkladného opatrenia je totiž potrebné, aby súd skúmal, či navrhovateľ dôvody na nariadenie neodkladného opatrenia osvedčil. Miera osvedčenia sa spravuje situáciou v tej ktorej veci, v každom prípade však osvedčenie akejkoľvek (tvrdenej) skutočnosti musí byť dostatočne presvedčivé. Neodkladné opatrenie preto nie je možné nariadiť len na základe ničím nepodloženého tvrdenia žalobcu, resp. na základe domnienky a fikcie, bez toho, aby boli náležite osvedčené aspoň základné skutočnosti

o osobách účastníkov, potrebe neodkladného opatrenia. Súd neodkladným opatrením poskytuje strane dočasnú ochranu, prípadne zabraňuje ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia aj za cenu, že skutočný stav nie je ešte náležite zistený, a teda že jeho subjektívne právo, ani tomu zodpovedajúca subjektívna povinnosť nie sú celkom nepochybné.

10. Súd má preto za to, vzhľadom na vyššie uvedené, že žalobcovia neosvedčili splnenie predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia. Keďže súd rozhoduje v pomerne krátkej lehote podľa § 328 ods. 2 C.s.p. a spravidla bez nariadenia pojednávania, bez výsluchu a bez vyjadrenia protistrany, z procesného hľadiska je zásadným determinantom obsah samotného návrhu a jeho potvrdenie pripojenými listinami. Čiže, ako priamo vymedzuje § 326 C.s.p., navrhovateľ musí opísaním rozhodujúcich skutočností presvedčiť súd o potrebe nariadiť neodkladné opatrenie v záujme dosiahnutia ochranného účelu, ktorý je pre tento inštitút charakteristický a aj to primerane podložiť dôkazmi. To sa ale nestalo.

11. K návrhu petitu navrhovaného neodkladného opatrenia – „Zdržať sa výkonu exekučného záložného práva, zdržať sa súhlasu s týmto spôsobom vykonania súdnej exekúcie až do rozhodnutia vo veci samej „ - súd uvádza, že žalobcom, resp. ich právnenému zástupcovi zrejme uniklo, že nejde o realizáciu dobrovoľnej dražby na základe zákona o dobrovoľných dražbách č. 527/2002 Z.z.(kde by obdobný petit bol prípadne možný), resp. záložného práva v zmysle Obč. zák., ale realizáciu dražby ako spôsob predaja nehnuteľného majetku povinných, tu žalobcov, súdnym exekútorom v rámci exekučného konania na základe zrejme právoplatného exekučného príkazu súdneho exekútora. V takomto prípade inštitút zriadenia exekučného záložného práva je síce osobitným druhom exekúcie, ktorý ale na rozdiel od ostatných spôsobov exekúcie nemá priamo výkonný charakter, ale iba zabezpečovaciu funkciu, priamo sa jeho výkon v exekúcii ani nerealizuje. Exekučný poriadok ho ani neuvádza v § 63 zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučného poriadku (ďalej aj „EP“) ako spôsob exekúcie na uspokojenie peňažnej pohľadávky oprávneného. Zriadenie exekučného záložného práva k nehnuteľnostiam je teda exekučným prostriedkom (spôsobom exekúcie), ktorý má len vyslovene zabezpečovaciu funkciu, ktorý zabezpečuje peňažný nárok oprávneného, ktorý je obsahom exekučného titulu, celou hodnotou takto zexekvovanej nehnuteľnosti a má význam pri realizácii inej exekúcie, či pri predaji , výťažku a pod.), a teda to, či trvá alebo nie nemá význam pre účely predaja majetku súdnym exekútorom na dražbe. Vyžaduje sa k jeho zriadeniu síce predchádzajúci súhlas oprávneného, no ak už je zriadené a zapísané záznamom v katastri nehnuteľností (zrejme so súhlasom oprávneného), zákon (Exekučný poriadok) nepredpokladá, že tento súhlas možno vziať späť a ani neuvádza následok takého postupu. Súd má za to, že taký súhlas už nemožno vziať späť, resp. také späťvzatie nemá už právne účinky a už vôbec nepredpokladá, aby sa oprávnený zdržal súhlasu s vykonaním exekúcie spôsobom výkonu exekučného záložného práva. Ak oprávnený už raz dal súhlas na zriadenie exekučného záložného práva, a tento spôsob exekúcie má len zabezpečovaciu funkciu pre exekvovaný nárok, nemá žiaden význam a ani logiku, aby sa zdržal súhlasu s vykonaním tejto formy exekúcie.

12. Tu súd opätovne zdôrazňuje, že zo žaloby, návrhu i príloh predložených žalobcami nijako logicky nevyplýva, že má ísť o dražbu ich majetku na základe tvrdeného právneho titulu, lebo súd rozhodol o vrátení bezdôvodného obohatenia (spomínaný rozsudok Okresného súdu Prešov), upovedomenie a príkaz o vykonaní exekúcie predajom nehnuteľností mal byť vydaný súdnym exekútorom v marci 2023 pod sp. zn. 21EX 537/23, pričom pod touto sp. zn. súd v ním zistených LV týkajúcich sa predmetných nehnuteľností žalobcov žiadne zriadené exekučné záložné právo zapísané nevidí – čo by muselo byť – takže navrhovatelia sa domáhajú, aby sa odporca zdržal výkonu neexistujúceho exekučného záložného práva a týmto spôsobom vykonávania súdnej exekúcie až do rozhodnutia súdu vo veci samej, ktoré nie je exekútorom v danej exekúcii a pod uvádzanou sp. zn. evidentne súdnym exekútorom zriadené, čiže neexistuje a nie je zapísané ani na LV ! To nakoniec súd konštatuje už aj vyššie. Aj z tohto dôvodu nebolo preto možné návrhu vyhovieť. Súd na predmetných LV vidí iba jedno exekučné záložné právo predmetného exekútora zapísané ale ešte v roku 2019 pod inou sp. zn. -121EX 197/19 , tohto sa ale návrh žalobcov vôbec netýkal, ide teda evidentne o iné exekučné konanie a nakoniec k tejto skutočnosti žalobcovia rovnako nepredložili súdu žiadne listiny, aby vedel relevantne posúdiť aj túto skutočnosť, či ako už tiež vyššie súd uviedol aj to, o čo išlo v záložnom práve zriadenom Krajským súdom v Prešove..

13. Preto navrhovaný petit je aj nevykonateľný, exekučné záložné právo je už riadne zriadené a oprávnený, aj keby odvolal svoj súhlas (ohľadom čisto záložného exekučného práva), ak by existovalo a ktorý už bol daný, nemalo by to nijaký vplyv na predmetnú exekúciu vykonávanú

predajom nehnuteľností. Súd v tejto súvislosti poznamenáva, že síce aj tento spôsob exekúcie – predaj nehnuteľností - vyžaduje súhlas oprávneného (ktorý bol zrejme daný), no o zdržanie sa súhlasu oprávneného s týmto spôsobom exekúcie žalobcovia ani nežiadali..., a hoci vedeli práve o tomto spôsobe vykonania exekúcie a aj o dražbe, tak petit neodkladného opatrenia k tomu vôbec nesmerovali...A inak, zdržať sa výkonu exekučného záložného práva či zdržať sa súhlasu s týmto spôsobom vykonania súdnej exekúcie by si reálne žiadalo v danej fáze, po formálnej stránke nie pasivitu oprávneného (zdržať sa niečoho), ale aktívne úkony, t.j. vykonanie právnych aktov zo strany oprávneného voči súdnemu exekútorovi smerujúce k tomu, aby tento nevykonával požadované exekučné úkony podľa EP. A súd, odhliadnúc od toho, voči komu opatrenie smeruje, nemôže pri rozhodovaní o neodkladných opatreniach ani priznať či uložiť viac či niečo iné,(tiež dopĺňať či pozmeňovať petit), ako to, čo bolo výslovne návrhom žiadané..., čo už vyššie uvádza. Za daného stavu , tak ako znie navrhovaný petit, súd nevidí ani dôvod a ani možnosť ukladať oprávnenému povinnosť zdržať sa daného práva, ak by ah existovalo, resp. ešte aj aktívne konať s tým, aby si neuplatňoval svoje práva, nároky priznané mu právoplatným a vykonateľným rozsudkom.

14. Súd skúmal preto v tejto súvislosti možnosť nariadenia neodkladného opatrenia nielen z pohľadu úpravy neodkladných opatrení obsiahnutej v C.s.p. ako lex generalis, ale aj z pohľadu úpravy výkonu exekučnej činnosti a možnosti použitia C.s.p. na exekučné konania obsiahnutej v Exekučnom poriadku ako lex specialis.

15. Exekučný poriadok upravuje postup súdneho exekútora pri výkone exekúcie. Na exekučné konanie sa subsidiárne používajú ustanovenia Civilného sporového poriadku v prípadoch, ak Exekučný poriadok neustanovuje odchylný postup (§ 200 veta prvá EP).

16. Podľa § 201 ods. 2 EP je vylúčená možnosť použitia prostriedkov obrany sporového konania, ako sú neodkladné opatrenia, v exekučnom či inom konaní, nie je daná možnosť nariadiť voči exekútorovi neodkladné opatrenie zasahujúce do výkonu exekučnej činnosti ,pričom súd aj poukázal na ustanovenie § 9a ods. 2 EP účinného do 31.03.2017 , v ktorom tiež bola táto možnosť vylúčená. Dohľad nad exekučným konaním vykonáva exekučný súd a je vylúčené, aby civilný súd mu ukladal povinnosti ako účastníkovi konania alebo strane, keďže súdny exekútor je štátom poverená a splnomocnená osoba na výkon rozhodnutia, čo vyplýva i z komentára k Exekučnému poriadku [MAZÁK, Ján a MOLNÁR, Peter. Zákon o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti(Exekučný poriadok) - komentár]. Nie je ani ústavne udržateľné, aby civilný súd poskytol ochranu tretej osobe priamym zásahom do exekučného konania nad rámec ustanovení Exekučného poriadku, a to na úkor právom chráneného nároku oprávneného na vymoženie judikovanej pohľadávky. V zmysle § 3 EP súdny exekútor je o.i. viazaný len rozhodnutím exekučného súdu.

17. Súd ma za to, že žalobcovia mali prednostne použiť prostriedky svojej ochrany práv, ktoré umožňuje Exekučný poriadok, a to miesto návrhu na vydanie neodkladného opatrenia podaného na všeobecný súd mali podať návrh na zastavenie alebo odklad exekúcie na exekučnom súde, práve ktorým je možné dosiahnuť požadované ciele sledované či samotným návrhom na vydanie neodkladného opatrenia či samotnou žalobou (princíp efektivity a legality). Platí, že pri uvedených podaniach povinných sa uplatňuje tzv. koncentračná zásada (vyjadrená povinnosťou namietat' všetko, čo by mohlo brániť exekúcii už v rámci zákonnej 15-dňovej lehoty určenej na zákonom určené podania proti exekúcii), to však nič nemení na tom, že v každom štádiu exekučného konania je súd povinný zaoberať sa tým, či tu nie je nejaká prekážka, pre ktorú by exekúcia ďalej prebiehať nemala, pretože opak by mohol byť v rozpore s platným právom.

18. Vlastník veci, ktorá má byť postihnutá exekúciou sa môže brániť aj podaním žaloby na vylúčenia vecí z exekúcie podľa EP. Pokiaľ v exekučnom konaní sa účastníci konania domnievajú, že súdny exekútor porušuje ustanovenia Exekučného poriadku, majú možnosť sa brániť využitím zákonných prostriedkov v zmysle Exekučného poriadku, akým je napríklad sťažnosť. Súd dodáva, že v rámci civilného konania nie je možné riešiť ani nespokojnosť osôb s vedením exekučného konania a taktiež nie je daná právomoc súdu, aby v sporovom konaní riešil porušenia ustanovení Exekučného poriadku zo strany súdneho exekútora. Orgánom dohliadajúcim na výkon exekučnej činnosti povereným súdnym exekútorom v súlade so zákonom je totiž exekučný súd, resp. za istých okolností ministerstvo spravodlivosti či komora exekútorov.

19. Súdu tak chýba aj splnenie hľadiska bezodkladnosti úpravy pomerov, žalobcovia boli zrejme nečinní voči hrozbe predaja ich majetku skutočne dlhú dobu. Takže okrem toho, že žalobcovia mali použiť efektívne spôsoby obrany pred exekúciou a dražbou, ktoré predpokladá EP, a ak ich použili, mali o tom poskytnúť podklad – dôkaz súdu, no o tom sa vôbec nezmieňujú ani v návrhu, žalobe a ani v žiadnej z príloh, mali svoju ochranu realizovať hneď v čase, kedy ich práva mali byť ohrozené – po začatí exekúcie, tak žalobcami tvrdená naliehavosť úpravy vzťahov medzi stranami a teda aj potreba rozhodovania súdu o neodkladnom opatrení pominula ale minimálne dňom 15.10.2025, kedy súdny exekútor dražbu zrušil, resp. upustil od jej vykonania a zrušil dražobnú vyhlášku! Žalobcom musel byť daný postup exekútora známy minimálne odo dňa 17.10.2025, kedy bola táto skutočnosť uverejnená v Obchodnom vestníku, napriek tomu v rozpore s čl. 8 Zák. zásad C.s.p., § 180 a § 326 C.s.p. súd o zmene podmienok vôbec neinformoval! Z oznámenia je zrejme, že žalobcovia zrejme využili postup uvedený v § 61h ods. 1 písm. d) EP, čiže odklad exekúcie, podľa ktorého ako povinní, ktorí sú fyzickými osobami podali žiadosť o odklad exekúcie a vyhlásili, že sa bez svojej viny ocitli prechodne v takom postavení, že by neodkladná exekúcia mohla mať pre nich alebo pre príslušníkov ich rodiny zvlášť nepriaznivé následky, teda využili to, na čo poukázal ako efektívny prostriedok ochrany aj súd v tomto rozhodnutí..., čiže o zrušení dražby sa dozvedieť aj z dôvodu takého podania museli. O ich podaní rozhodne exekučný súd a dovtedy exekútor nemôže konať, čiže dôvod pre vydanie rozhodnutia odpadol...

20. Záverom súd konštatuje, že môže nariadiť neodkladné opatrenie v dvoch prípadoch, a to ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je daná obava, že exekúcia bude ohrozená, pričom vzájomná kumulácia nie je vylúčená. V rámci civilného sporového konania je nariadenie neodkladného opatrenia možné iba na návrh a za splnenia zákonných predpokladov. Pred nariadením neodkladného opatrenia tak súd v celkovom kontexte požadovanej ochrany posudzuje, či je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi účastníkmi konania, či navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie (princíp opodstatnenosti), či uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti), či navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, resp. či právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality), teda aby strana voči ktorej neodkladné opatrenie smeruje mohla byť obmedzená iba do takej miery, aby neodkladné opatrenie nemalo za následok reálne znemožnenie ochrany jej oprávnených záujmov, alebo či sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (§ 324 ods. 3 C.s.p.). Za exekučný titul nie je možné považovať iba rozhodnutie súdu, ale aj inú listinu uznanú za exekučný titul EP alebo iným zákonom, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok - napríklad rozhodnutie o priestupku alebo vykonateľná notárska zápisnica.

21. Neodkladné opatrenie je tak inštitútom v civilnom procese, ktorého funkciou je zabrániť bezodkladnou úpravou nepriaznivým následkom, ktoré by mohli pred začatím konania, v už začatom konaní, alebo po skončení konania vo veci samej nastať. Účelom neodkladného opatrenia je teda bezodkladná úprava pomerov strán sporu (resp. účastníkov právneho vzťahu) a podmienkou pre jeho nariadenie je osvedčenie, že bez takejto bezodkladnej úpravy pomerov by bolo právo strany sporu (navrhovateľa) ohrozené. Je pritom potrebné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému má byť neodkladná ochrana poskytnutá ako i osvedčenie, že tu hrozí bezprostredná ujma.

22. Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1 CSP.

23. Proti uzneseniu podali v zákonnej lehote odvolanie žalobcovia a navrhli, aby odvolací súd uznesenie zmenil a uložil žalovaného držať sa výkonu exekučného záložného práva v súdnej exekúcii vedenej súdnym exekútorom H. A. pod sp. zn. 121 EX 537/23 vo vzťahu k predmetným nehnuteľnostiam zapísaných na LV XXXX a J. XXXX v k.ú. C. D. E..

24. Odvolanie odôvodnili ustanovením § 365 ods. 1 písm. a) CSP t. j., že neboli splnené procesné podmienky, ustanovením § 365 ods. 1 písm. b) CSP t. j., že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ustanovením § 365 ods. 1 písm. c) t. j., že súd bol nesprávne obsadený,

ustanovením § 365 ods. 1 písm. d) t. j., že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ustanovením § 365 ods. 1 písm. e) CSP t. j., že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, ustanovením § 365 ods. 1 písm. f) CSP t. j., že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a ustanovením § 365 ods. 1 písm. h) CSP t. j., že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

25. Poukázali na to, že vec nebola spojená s výkladom Súdneho dvora EÚ a došlo k ignorácii príliehavej judikatúry Súdneho dvora EÚ. Súd sa totiž primárne zaoberal procesnými otázkami, formálnymi nedostatkami návrhu a na posudzovanie jeho údajnej právnej možnosti a opomenul podstatu veci. Súd vo veci odmietol spotrebiteľské právo, a preto je dôvodný záver o porušení práva na spravodlivý proces.

26. V prejednávanej veci treba vziať do úvahy, že dodávateľ peňazí nesmie na úhradu nahromadených dlhov nahradiť úroky tým, že kúpi dom spotrebiteľov za polovičnú cenu t. j. 44 000 eur a predá ho obratom so ziskom 66 000 eur, pričom záložné právo nahradí zakázaným zabezpečovacím prevodom práva. Taktiež došlo k nekalej praktike v podobe trojnásobného účelového vkladania sumy 5 000 eur a ich prevzatí bez potvrdenia, pričom na túto sumu sa vykonáva predaj rodinného domu žalobcov. Finančná služba nemôže fungovať tak, že vypláca nedohodnuté súdne exekúcie proti vôli žalobcov, aby očistila list vlastníctva, pričom s cieľom prevodu rodinného domu na túto sumu navýšenú o príslušenstvo vedie súdnu exekúciu. Nemožno pripustiť, že spotrebiteľia budú deložovaní z ich domu v malej obci, čo má za následok extrémnu traumu pre deti a psychickú ujmu pre spotrebiteľa.

27. Tieto okolnosti mal súd prvej inštancie ex offo preskúmať, avšak namiesto toho uplatnil koncentračnú zásadu. Takéto vylúčenie spotrebiteľského práva malo hmotnoprávne a procesnoprávne následky.

28. V napadnutom uznesení súd žalobcom vytýka to, čo mohol a mal sám vykonať. Pritom je situácia taká, že dôkazy na rozhodnutie veci samej sú postačujúce a taktiež aj na rozhodnutie o neodkladnom opatrení. Spotrebiteľské veci je súd povinný zadovážiť dôkazy vlastným opatrením alebo vyzvať obratom na ich predloženie.

29. Exekučné záložné právo nie je len zabezpečovacím inštitútom, nakoľko treba konštatovať, že zriadenie exekučného záložného práva je spôsobom vykonania exekúcie.

30. Súd prvej inštancie spochybnil ochranu pred exekučným záložným právom v sporovom konaní. Tento názor je vecne chybný, pretože exekučné záložné právo patrí do kategórie mimozmluvných záložných práv hmotnoprávnej povahy. Exekučné záložné právo sa vykonáva v súdnej exekúcii. Vo vzťahu k žalovanému – ZILES s.r.o. sú splnené všetky podmienky pre rozhodnutie o zdržaní sa výkonu exekučného záložného práva, čo je bežne prípustné.

31. Nemožno vidieť dôvod, aby sa súdna exekúcia v celom rozsahu odložila alebo zastavila. Treba zabezpečiť, aby sa dom nepredával, kým neskončí vec sama, v ktorej chcú dosiahnuť určenie neprijateľnosti celej kúpnej zmluvy a to bude mať závažný dopad v hmotnej, ako aj procesnej rovine, najmä pokiaľ ide o dôkaznú situáciu. Exekučné záložné právo má svoje špecifické vlastnosti, akým je aj jeho vznik v súdnej exekúcii a patrí medzi záložné práva v rámci skupiny mimozmluvných záložných práv, preto je prípustná žaloba o zdržanie sa jeho výkonu.

32. Pokiaľ ide o odvolanie daného súhlasu k exekúcii treba konštatovať, že súhlas nie je jednorazovou záležitosťou ako pri uzatváraní zmluvy, ale je zákonnou podmienkou, bez ktorej nie je možné výkon exekučného záložného práva realizovať. Spôsob vykonávania súdnej exekúcie predajom nehnuteľnosti sa dá naplniť len vtedy, ak oprávnená strana súhlas poskytne a na ňom trvá. Tomu zodpovedá aj navrhovaný petit na rozhodnutie súdu. Odmietnutie dočasnej ochrany ani zďaleka nezodpovedá vykonávaniu spravodlivosti, ak veriteľovi plynú úroky a jeho právo na náhradu škody nie je dotknuté a pohľadávka zabezpečená záložným právom. Preto je dôvodné predložiť Súdnemu dvoru EÚ prejudiciálnu otázku spočívajúcu v tom, či sa má rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C - 415/11 (Aziz) v jeho bode 59. vykladať tak, že platí aj na situáciu, aká je v predmetnej veci a či tomu bráni právoplatný rozsudok o povinnosti žalobcov zaplatiť žalovanému bezdôvodné obohatenie, ak sa v tomto rozsudku súd aspoň stručne nevyporiadal s neprijateľnosťou akejkoľvek zmluvnej podmienky. Taktiež, či sa majú závery uznesenia C – 853/19 (STING Reality) vzťahovať aj na prípad žalobcov.

33. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcov navrhol uznesenie ako vecne správne potvrdiť.

34. Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl. a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že odvolanie žalobcov nie je dôvodné.

35. Súd prvej inštancie vykonal vo veci šetrenie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého v zásade správne zistil skutkový stav a všetky okolnosti rozhodné pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a vo veci aj správne rozhodol a to pokiaľ ide o vec samú.

36. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

37. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

38. Podľa § 325 ods. 2 písm. c), d) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nenakladala s určitými vecami alebo právami, niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala.

39. Podľa § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

40. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

41. V prejednáwanej veci bolo nepochybne preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 29C/22/2018-469 z 24.11.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 17Co/17/2022-533 zo 14.03.2023 boli žalobcovia (v procesnom postavení žalovaných v uvedených konaniach) zaviazaní zaplatiť žalovanému (v procesnom postavení žalobcu v uvedených konaniach) 28.484,29 eur s prísl., žalobkyňa 1/ ďalšiu sumu 18.021,20 eur s prísl. a žalobca 2/ ďalšiu sumu 2.566,23 eur s prísl.

42. Tieto rozhodnutia súdov sú v súčasnosti vykonávané v exekúcií vedenej na exekútorskom úrade H. A., súdneho exekútora pod sp. zn. 21EX 527/23 a to formou predaja nehnuteľnosti patriacej žalobcom, ktorá je zapísaná (dom so súvisiacimi pozemkami) na LV XXXX a J. XXXX, k.ú. C. D. E.. Ako vyplýva z listov vlastníctva č. XXXX K. F. XXXX, k.ú. C. D. E. v súčasnosti je na týchto vlastníckych dokladoch zapísané aj zriadenie exekučného záložného práva v súvislosti s vykonávanou exekúciou pod sp. zn. 121 EX 197/19.

43. V týchto kontextoch treba konštatovať, že žalobcovia nepreukázali bezprostrednú súvislosť medzi tým, čoho sa domáhajú v prejednáwanej veci a to pokiaľ ide o vec samú, teda určenie, že kúpna zmluva z 24.10.2016 je z dôvodu neprijateľnosti zmluvných podmienok ako celok neplatná a účelom neodkladného opatrenia, ktorým je dočasná úprava práv a povinností strán v tomto konaní, v nadväznosti na prebiehajúce exekučné konanie pod sp. zn. 121 EX 537/23.

44. Ako bolo vyššie naznačené dôvodom exekučného konania sú rozsudky týkajúce sa povinnosti žalobcov zaplatiť žalovanému bezdôvodné obohatenie, pričom ide o rozhodnutia právoplatné a ide teda o riadne exekučné tituly, ktorých platnosť nijakým spôsobom nebola v súčasnosti spochybnená. Absenciu súvisu medzi tým, čoho sa žalobcovia domáhajú vo veci samej t. j. určenie neplatnosti kúpnej zmluvy o prevode nehnuteľnosti z 24.10.2016 a v súčasnosti prebiehajúcou exekúciou, vo vzťahu ku ktorej žiadajú nariadenie predmetného neodkladného opatrenia potvrdzuje aj okolnosť, že žalobcovia úspešne od tejto kúpnej zmluvy odstúpili a v súčasnosti sú zapísaní na predmetných LV č. XXXX a LV č. XXXX, k.ú. C. D. E., ako vlastníci predmetných nehnuteľností. Je preto dôvodná aj otázka, aký právny záujem majú žalobcovia v súčasnosti na určení neplatnosti predmetnej kúpnej zmluvy z 24.10.2016, ak v súčasnosti sú platnými vlastníkmi predmetných nehnuteľností, ktoré boli pôvodne predmetom tejto

kúpnej zmluvy, pričom táto okolnosť má taktiež právny význam pri posudzovaní naliehavosti potreby nariadenia neodkladného opatrenia.

45. Rozhodujúcou otázkou, ktorú je však potrebné zdôrazniť v tomto konaní je to, že predmetom prebiehajúcej exekúcie a s tým súvisiaceho exekučného záložného práva sú označené nehnuteľnosti z dôvodu záväzkov vyplývajúcich z bezdôvodného obohatenia, ktoré žalobcom vzniklo práve v súvislosti s odstúpením od predmetnej kúpnej zmluvy.

46. V exekučnom konaní sa vymáha bezdôvodné obohatenie, ktoré žalobcovia získali nevrátením pôvodne vyplatenej kúpnej ceny a táto okolnosť nemá súvis s neplatnosťou kúpnej zmluvy z 24.10.2016, ktorá by mohla byť podľa názoru žalobcov založená kumuláciou neprijateľných zmluvných podmienok v predmetnej kúpnej zmluve. Preto možno tiež konštatovať, že posun potreby nariadenia neodkladného opatrenia do spotrebiteľskej roviny a aplikácia spotrebiteľskej judikatúry, ako to naznačujú žalobcovia v odvolaní, nie je náležitý. Aj pri rešpektovaní ochrany spotrebiteľa (ktorej aplikácia podľa názoru odvolacieho súdu nie je v súčasnom štádiu konania na mieste) je vždy základnou požiadavkou platnou vo vzťahu k spotrebiteľovi to, že je ho povinnosťou je vrátiť bezdôvodné obohatenie. Môže sa tak stať v dôsledku neplatnej zmluvy (úverovej, kúpnej a pod.), alebo v dôsledku toho, že jeho zodpovednosť môže byť daná len za istinu, teda za zaplatenie finančných prostriedkov, ktoré dostal, ktoré sú očistené od úrokov a poplatkov a v prípade neplatnosti zmluvy sa tak deje spravidla titulom bezdôvodného obohatenia. To znamená, že ani ochrana spotrebiteľa nemôže presahovať jeho povinnosť vrátiť finančné prostriedky aspoň v takom objeme, ako ich dostal v podobe istiny. Toto je aj prípad žalobcov v exekučnom konaní, nakoľko ich povinnosťou je vrátiť bezdôvodné obohatenie vzniknuté nevrátením kúpnej ceny po odstúpení od kúpnej zmluvy.

47. Za týchto okolností nemožno súhlasiť s odvolacou argumentáciou žalobcov, spočívajúcou v tom, že súd prvej inštancie neposúdil objektívne a komplexne skutkový a právny stav veci, nakoľko z pohľadu vnútornej štruktúry i použitej argumentácie spiera napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie všetky náležitosti odôvodneného súdneho rozhodnutia v zmysle § 220 ods. 2 CSP, pretože súd prvej inštancie uviedol, čoho sa žalobcovia domáhali, aké skutočnosti tvrdili, aké dôkazy označili, aké prostriedky procesného útoku použili a výstižne vysvetlil, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán.

48. V prejednávanej veci nemožno aplikovať závery, ktoré vyplývajú z rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C - 598/21 a predovšetkým stanovisko generálnej advokátky SD EÚ, nakoľko predaj rodinného domu žalobcov sa nevykonáva na úhradu nahromadených dlhov, ale v dôsledku (v zmysle vyššie uvedeného) povinnosti žalobcov vrátiť bezdôvodné obohatenie predstavujúce kúpnu cenu nehnuteľnosti po tom, čo od kúpnej zmluvy odstúpili. Táto problematika nie je bezprostredne posudzovaním poskytovania služieb na finančnom trhu.

49. Nemožno súhlasiť s odvolacou argumentáciou žalobcov spočívajúcou v tom, že je potrebné vychádzať z rozhodnutia SD EÚ C – 415/11, Aziz, v zmysle ktorého treba chrániť spotrebiteľa, ktorý sa bráni proti nekalej povahe zmluvnej podmienky, na základe ktorej bol vydaný exekučný titul.

50. Totiž exekučný titul v prejednávanej veci bol vydaný na základe povinnosti žalobcov vydať bezdôvodné obohatenie a to na základe právoplatných rozsudkov súdov v skoršom konaní.

51. Správne preto postupoval súd prvej inštancie pokiaľ návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v prejednávanej veci zamietol a za daných okolností nie je dôvodné, aby odvolací súd sa zaoberal predložením prejudiciálnej otázky na SD EÚ vo vzťahu k výkladu rozsudku vo veci C – 415/11, Aziz, nakoľko v súčasnom štádiu konania nie je podstatná aplikácia alebo výklad spotrebiteľského práva.

52. Preto odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 387 ods. 1 CSP a zároveň zamietol návrh žalobcov na predloženie veci SD EÚ na zodpovedanie prejudiciálnej otázky tak, ako túto formulovali v bode d) odvolania.

53. Pochybil však súd prvej inštancie pokiaľ rozhodoval o trovách konania v uznesení o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, nakoľko vo veci je podaná žaloba aj vo veci samej

a v rozhodnutí o nej rozhodne súd prvej inštancie aj o trovách týkajúcich sa konania o nariadenie neodkladného opatrenia vrátane trov odvolacieho konania.

54. Preto postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil výrok o trovách konania v napadnutom uznesení.

55. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).